

Sepänkatu 13 A 1 HELSINKI 15

☎ 63 53 20 ☎ 7590

➤ Radioliitto Helsinki

Jäsen liitoissa:

International Federation of Radio Officers

International Transport Workers' Federation

Virkamiesliitto

Merenkulkuhallitus

Merenkulkuosasto

Postilokero 14158

Helsinki 14

No 1471/226

Viite: kirjjeemme No 1210/157
25/8/69

Asia: lisälausunto Atlas-nimiselle alukselle anotusta erivapaudesta liikennöidä ilman radiosähkötyslaitteita ja radiosähköttäjää

Lisäykseksi viitekirjeessä esittämiimme perusteluihin näistä syistä, joista johtuen ilmoitimme lausuntonamme Merenkulkuhallitukselle, että Rederiaktiebolaget Astan omistamalle Atlas-nimiselle lastialukselle ei pitäisi myöntää erivapautta radiosähkötyslaitteiden ja radiosähköttäjän pitovelvollisuudesta laivan liikennöidessä Itämeren ja Pohjanmeren liikenteessä, esitämme seuraavaa.

ITF (International Transport Workers Federation) ilmoitti vuoden 1966 lopulla jäsenjärjestöilleen, että hollantilainen varustamoyhdistys aikoo esittää YK:n merenkulun kysymyksiä käsittelevälle erikoisjärjestölle IMCO:lle (Intergovernmental Maritime Consultative Organisation), että ihmishengen turvaamista merellä koskevaan kansainväliseen sopimukseen (Lontoo 1960) tehtäisiin muutoksia, jotka vähentäisivät tämän sopimuksen vähimmäisvaatimuksia radioturvallisuudesta merellä. Tämän johdosta kokoontui ylimääräinen pohjoismaainen radiosähköttäjäkonferenssi käsittelemään asiaa Göteborgissa helmikuun 16 p:nä 1967. Esitämme seuraavassa niitä näkökohtia jotka hyväksyttiin tämän konferenssin esittämässä julkilausumassa.

Konferenssi vastusti jyrkästi erivapauksien myöntämistä radiosähkötyslaitteista ja niiden korvaamista radiopuhelinlaitteilla ainoana radioturvallisuusvarusteena laivoissa.

Konferenssi kiinnitti huomiota siihen, että nyt voimassa oleva turvallisuussopimus solmittiin niin myöhään kuin v. 1960 Lontoossa, eikä sitä ratifioitu Pohjoismaissa ennenkuin paljon myöhemmin, joten tämän turvallisuussopimuksen määräykset edelleen ilmaisevat kansainväliset vähimmäisvaatimukset radioturvallisuudesta merellä.

Ei ole esitetty mitään uusia tai parannettuja radiopuhelinlaitteita, joilla turvallisuusmääräysten muuttamista voitaisiin perustella.

Jo oman kielen eri murteet aiheuttavat kielihankaluuksia. Konferenssi kiinnitti huomiota siihen, miten moninkertaisiksi nämä hankaludet kasvavat kahden eri kielialueeseen kuuluvan henkilön välillä silloin kun kysymyksessä on tärkeän hätäsanoman oikea viestittäminen ja kumpikin yrittää tehdä toisensa ymmärretyksi heille vieraalla kielellä. Yksi ainoa erehdys paikanmäärityksessä merkitsee elämää tai kuolemaa laivassaolijoilla. Kysymys on merimiesten elämästä, ei laivanvarustajan tai teknillisen asiantuntijan.

Lisävaroituksena merenkulkijain hengen vaarantamista vastaan tähdennettiin, että radiopuhelintaajuuksia häiritsevät voimakkaasti toiset radiopuhelinasemat ja radiokaukokirjoittimet, jotka päivittäin

ohjesäännön vastaisesti työskentelevät radiopuhelinliikenteen hätätajuuksilla, jolloin hätäkutsujen vastaanotto vaikeutuu ja usein käy mahdottomaksi.

Äskettäin^{on} sattunut, että laivat eivät ole saaneet hätäkutsujaan kuuluville radiopuhelinliikenteen hätäkutsutaajuudella. Tarvitaan ainoastaan läheisen voimakkaan radiolähtetimen samanaikainen lähetys radiopuhelintaajuudella, jotta hätäkutsu jäisi ympäristöltä kuulematta. Radiopuhelinlähtetimen kuuluvuusalue on alttiina suuremmille vaihteluille kuin radiosähkötyslähtetimen. Useiden pohjoismaiden rannikkoradioasemien henkilökunta on todennut, että lähes joka vuorokausi ilmaantuu kuolleita alueita, etupäässä vuorokauden pimeinä aikoina, jolloin näillä alueilla olevilla laivoilla ei ole mahdollista luottavasti vastaanottaa radiopuhelinliikennettä. Myös revontulet ja muut sähköiset häiriöt rajoittavat radiopuhelimen arvoa turvallisuusvälineenä. Trooppisilla vesillä, jossa ilmastohäiriöt aina ovat hyvin kovat ja aiheuttavat voimakkaita häiriöitä, on radiopuhelimen kuuluvuus erityisen rajoitettu.

Edellä esitetystä käy ilmi, että hollantilaisten laivanvarustajien ehdotuksen tukeminen epäilyksettä vähentäisi tuhansien merenkulkijain turvallisuutta.

Pohjoismaainen radiosähköttäjäkonferenssi kehoitti julkilausumassaan kaikkia merenkulkijoita vaatimaan oman radioturvallisuutensa kunnioittamista täydessä laajuudessaan sekä asianomaisia kansallisia viranomaisia toimimaan nyt voimassa olevien vähimmäisvaatimusten säilyttämiseksi.

Niiden laivaonnettomuuksien lukumäärä, joissa radiopuhelinta on käytetty huonoin tuloksin, on viime aikoina ollut levottomuutta herättävän suuri. Tästä esitettiin konferenssin julkilausuman liitteessä seuraavat sanomalehtiotteet:

"20:na tammikuuta 1967 lähetti saksalainen laiva "Lerort"/DCMR seuraavaa: sinking after collision on position way one buoy number 3 visibility dense fog 3/4 mile..." jonka jälkeen loppu häipyi venäläiseen sotilasradioliikenteeseen.

24.1.1967 lähetti israelilainen alus "Hash" latitude 40,25 N.... jonka jälkeen merkit katosivat lähettävän kaukokirjoitin-aseman aiheuttamiin häiriöihin.

Päivälehti "Arbetet" kirjoittaa 6 helmikuuta:

Pohjois-Puolassa olevien sotilasradioasemien häiriöt hukuttavat itämerellä olevien laivojen hätämerkit. Kahdessa tapauksessa on haaksirikkoisten miehistöt onnellisten olosuhteitten ansiosta pelastettu. Hyvällä syyllä epäillään kuitenkin, että vähintään kahden aluksen hätämerkit eivät koskaan tulleet pelastajan korviin.

Österlenistä löydetyn laivan hylky, jonka oletetaan uponneen miehistöineen kaikkineen myrskyssä 28. marraskuuta on ehkä saanut selityksensä. Laiton lähetin lähetti silloin ilmoituksiaan koodeilla ja hukutti hätäkutsut.

Toisessa tapauksessa upposi neuvostoliittolainen alus Ahvenanmaan ulkopuolella ja vei mennessään neljä miestä syvyyteen. Kukaan ei kuullut ääntäkään onnettomuudesta ennenkuin kahdeksan venäläistä satumalta löydettiin pelastusveneestä Itämerellä puolitoista vuorokautta myöhemmin.

"Sydsvenska Dagbladet" kirjoittaa 6.2.1967:

"Kuusi ihmishenkeä oli hiuskarvan varassa aikaisin sunnuntaiamuna, kun länsisaksalainen alus Ilse Suhr kaatui Gotlannin pohjoispuolella ja radiokaukokirjoitin- puolalainen tai itäsaksalainen- varasi kielletyllä radioliikenteellään hätäkutsutaajuuden- kuukausien ajan on asiaan kiinnitetty huomiota ja nyt on vastalause lähetetty Puolaan."

"Bornholms Tidende" kirjoittaa 6.2:

Asemanhoitaja Tranberg Möller Rønne Radiosta kertoo tänään, että

puolalainen kaukokirjoitinliikenne on häirinnyt jatkuvasti ja että viikonlopun aikana oli täysin mahdotonta vastaanottaa saksalaisen aluksen hätämerkkejä.

Normaalioloissa voisimme tämän tehdä, mutta häiriöt hätätaajuudella olivat niin voimakkaat, ettei edes Gotlannissa sijaitseva ruotsalainen asema kyennyt vastaanottamaan hätämerkkejä,"

Edellämainittujen laivahaaksirikkojen jälkeen on Itämerellä tuhoutunut yksistään radiopuhelimella varustettuja laivoja, jopa aivan lähellä maamme aluevesiä, joista laivoista ei ole saatu radioyhteyksiä ennen niiden tuhoutumista.

Mainittakoon lopuksi, että edellä mainittu hollantilainen varustamoyhdistys ei ole tehnyt aikomaansa ehdotusta IMCO:lle. Ehken tieto siitä oli tarkoitettu vain koepalloksi ja ehdotus jätettiin toteuttamatta, kun nähtiin miten kielteisesti siihen suhtauduttiin.

Kunnioittaen

SUOMEN RADIOSÄHKÖALAILIITTO r.y.

Erkki Koivisto

Sepänkatu 13 A 1 HELSINKI 15

☎ 63 53 20 ☎ 7590

Radioliitto Helsinki

Jäsen liitoissa:

International Federation of Radio Officers

International Transport Workers' Federation

Virkamiesliitto

Posti- ja lennätinhallitus

Ulkomaanosasto

Helsinki

No 1479/231

Viite:

Asia:

Merenkulkuhallitus pyysi allekirjoittaneelta liitolta lausuntoa Rederiaktiebolaget Astan tekemästä erivapausanomuksesta saada pitää omistamansa Asta-niminen alus jonka vetoisuus on 2755,57 bruttorekisteritonnia, Itämeren ja Pohjanmeren liikenteessä ilman radiosähkötyslaitteita ja radiosähköttäjäjä.

Elokuun 25 päivänä 1969 antamassaan lausunnossa liitto vastusti erivapauden myöntämistä. Antamallaan päätöksellä Merenkulkuhallitus ei myöntänyt anottua erivapautta.

Rederiaktiebolaget Asta on valittanut Merenkulkuhallituksen antamasta hylkäävästä päätöksestä Korkeimpaan Hallinto-oikeuteen. Merenkulkuhallitus on tämän vuoksi pyytänyt allekirjoittaneelta liitolta lisäselvityksiä niistä erilaisista häiriöistä jotka voivat vaikeuttaa radiopuhelinliikennettä kansainvälisellä hätätaajuudella 2182 kcs.

Liitollamme ei ole käytettävissä tuoreempia esimerkkejä tällaisista häiriöistä kuin vuodelta 1967. Kun tietämämme mukaan Posti- ja lennätinhallituksen Ulkomaanosastolle tulevat tiedot tällaisista häiriötapauksista, pyydämme kohteliaimmin Ulkomaanosastoa toimittamaan meille luettelon niistä radiopuhelinliikennettä häirinneistä tapauksista joista on tehty virallinen ilmoitus Ulkomaanosastolle, voidaksemme toimittaa sen edelleen Merenkulkuhallitukselle.

Kunnioittaen

SUOMEN RADIOSÄHKÖTTÄJÄLIITTO r.y.

E.K.

Erkki Koivisto

Sepänkatu 13 A 1 HELSINKI 15

☎ 63 53 20 ☎ 7590

↗ Radioliitto Helsinki

Jäsen liitoissa:

International Federation of Radio Officers

International Transport Workers' Federation

Virkamiesliitto

No 1485/237

Viite: kirjeemme No 1471/226
20.11.69

Asia: häiriöt radiopuhelin-
taajuudella 2182 kHz

Merenkulkuhallitus

Merenkulkuosasto

Postilokero 14158

Helsinki 14

Viitekirjeessä esitimme Merenkulkuhallitukselle eräitä lisäperusteluja 25.8.69 antamaamme lausuntoon, jossa vastustimme erivapauden myöntämistä Rederi Ab Astan omistamalle Atlas-nimiselle alukselle radiosähkötyslaitteiden pitovelvollisuudesta.

Olemme tämän lisäksi pyytäneet 27.11.1969 Posti- ja lennätinhallituksen Ulkomaanosastolta heidän tietoonsa tulleita tapauksia joista ilmenee radiopuhelinliikennettä häirinneet tekijät. Oheellisena valokopio tästä kirjeestämme sekä Posti- ja lennätinhallituksen siihen 3.12.69 antama vastauskirje No 8398.

Kunnioittaen

SUOMEN RADIOSÄHKÖTÄJÄLIITTO r.y.

S.K.

Erkki Koivisto

2 liitettä